

ct

Amarg

de
Rafel Gallego

(fragmento en catalán)

Personatges: Federico, Emili i Fernanda

1. 'EL RECORD'

Fa un any que Federico García Lorca és mort. Fernanda i Emili(personatges interpretats per dues dones) eren amics seus. L'estimaven, i també s'estimen entre ells. El recorden. Emili lluita albàndol republicà i té uns dies de permís.

FERNANDA

Tu colcha de oscura piedra, Y tu camisa de escarcha /juncos grises del invierno, en la noche de tu cama.

EMILI

Los robles ponen agujas, debajo de tu almohada

FERNANDA

Y si oyes voz de mujer, es la rota voz del agua

EMILI

¿Qué quiere el monte de ti?

FERNANDA

Monte de hierba amarga...

(Pausa)

EMILI

Amarga, com la seva vida.

FERNANDA

Intensa i bella també...

EMILI

I massa curta.

FERNANDA

I lluent.

EMILI

De què serveix lluir si acabes com ell?

FERNANDA

De què serveix exposar el geni, Emili? De què serveix arrencar-se la pell com va fer ell? De què serveix dormir la matinada i vetllar les nits? De què serveix beure's la vida?

EMILI

Ja fa un any que no hi és.

FERNANDA

Però hi són les seves lletres. I el ressò de la mirada. (*Emili s'acosta i l'abraça*). No vull viure aquí, Emili. La curtor i el feixisme m'ofeguen. M'ofega el renou de les escopetes i les botes del soldat. M'ofeguen les creus i el negre dels vestits. M'ofega la teva absència, i la seva.

EMILI

La guerra acabarà ràpid.

FERNANDA

I acabarà malament.

EMILI

Acabarà com hagi d'acabar... I llavors ens casarem.

FERNANDA

A la nana, nana, nana, a la nanita le haremos / unachoza en el campo / y en ella nos meteremos...

EMILI

No contestes?

FERNANDA

I si no et faig feliç? I si no em fas feliç? I si no ens fem feliços?

EMILI

Ens casarem i estarem bé, i tendrem fills...

FERNANDA

(*Somriu*) Fills... Tenir un fill no és tenir un ram de roses. Patim quan neixen, patim mentre creixen... se'ns va la meitat de la nostra sang, de la nostra vida. Ma mare diu que cada dona té sang per a quatre o cinc fills i que quan no els tenen la sang se'ls torna verí.

EMILI

Coses de velles.

FERNANDA

I si no puc tenir-ne? M'estimaràs? Ens estimarem?

EMILI

Sempre penses coses rares. Tots aquests llibres qu'ellegeixes...

FERNANDA

Els llibres m'han fet qui som, Emili. I em fan somiar truites. Fugir de tot això (*Mira al seu voltant*)

EMILI

I et duen malsons també. De vegades pens que et fan més mal que bé.

FERNANDA

Diuen que assajava cada dia la seva mort. Que quan eraa Madrid, just abans de venir a Granada, es feia acompanyar al llit i allà representava el seu final. Tots reien... i feien mamballetes.

EMILI

Vols dir que era un presagi?

FERNANDA

Era un joc, Emili. Tot Federico era un joc, pervers i entranyable, innocent i cruel. Un joc entre la vida i la mort, un joc al costat dels precipicis. Un somiar constant i un despertar per beure's tot el que tenia al costat.

EMILI

Per què va venir? Tothom li deia que no ho fes.

FERNANDA

Per un misteri, com el misteri de perquè creixen les ungles després de mort. Com el misteri dels amors i les penes. Tal vegada va tornar per olorar el gessamí, o per anar fins al riu a banyar-se els peus. Per sentir cantar els gitanos, o per veure passarel temps dins un veler. O per ventura és cert el que diuen i va tornar per veure el seu pare. O tal vegada per veure't a tu.

EMILI

Ara seria viu.

FERNANDA

Vols dir que no és viu? Què no els sents, Emili? (*Caminaper l'escenari i mira cap a tots els costats, també al públic*) Què no el veus en aquests ulls que tens davant? No els sents a les mans? No el veus a les oliveres? Al cans, als horabaixes, quan el sol es posa vermell, No el veus als carrers romputs per l'alba? Al cabell ros de les nines...

EMILI

De vegades em fas por...

(Pausa)

FERNANDA

Vull partir, partir lluny.

EMILI

Partir on? A Amèrica, com ell?

FERNANDA

T'agradaria venir?

